

Arrest

nr. 53 059 van 14 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- asielbeleid van 19 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 9 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf gegrond op artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 19 augustus 2010 verklaart de gemachtigde ambtenaar van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.12.2009 werd ingediend door :

(B., R.)

nationaliteit: Marokko

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art.9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Uit administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettelijk verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A.

Het feit dat betrokkene sinds 2004 in België verblijft, Nederlandse les volgt, werkbereid is, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009. (...)

2. Over de rechtspleging

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker enkel beroep aantekent tegen voornoemde bestreden beslissing en niet tegen het bevel om het grondgebied te verlaten dat volgens de inventaris eveneens als *“aangevochten beslissing”* wordt toegevoegd aan het verzoekschrift. Immers moet het voorwerp van het beroep in het inleidend verzoekschrift worden aangegeven (RvS 13 januari 2000, nr. 84 675) en kan het voorwerp in principe later in het geding niet meer gewijzigd worden (RvS 11 juni 2004, nr. 132 293; RvS 13 juli 2005, nr. 147 648). Als voorwerp vermeldt verzoeker enkel: *“de beslissing van de Heer Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid van 19/08/2010 hem betekend op 02/09/2010.”* Het aan verzoeker gegeven bevel om het grondgebied te verlaten dateert van 2 september 2010 zodat dit niet het voorwerp uitmaakt van het aangetekend beroep.

Ter terechtzitting verduidelijkt de verzoekende partij dat enkel de beslissing van 19 augustus 2010 waarbij de aanvraag gesteund op 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard het voorwerp uitmaakt van haar beroep.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de schending van de zorgvuldigheidsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Hij verwoordt zijn middel als volgt:

“Verzoekster heeft het recht tot vestiging in BELGIË op basis van het artikel 9 Bis van de wet van 15/12/1980;

Op 08/12/2009 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in conform de regeringsinstructies van 19/07/2009;

Het ononderbroken verblijf van vijftien jaren wordt door tegenpartij niet betwist alsmede de voorgelegde stavingstukken;

*Hij heeft een regularisatieaanvraag voor 18/03/2008 ingediend maar dit wordt betwist door tegenpartij;
Nochtans moet dit document zich in het administratief bevinden daar spijtig genoeg verzoeker geen
kopij behouden heeft van deze aanvraag;
Dit sluit in dat verzoeker voor 18/03/2008 een geloofwaardige poging ondernomen heeft om in BELGIË
een wettig verblijf te bekomen;
Verzoeker kan dus geregulariseerd worden op basis van het punt 2.8.A. van de regeringsinstructies;"*

In de repliekmemorie verwijst verzoeker naar zijn verzoekschrift.

3.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

*"(...) In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient erop te worden
gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op
een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenbevinding (RvS 2 februari 2007,
nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).*

*De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle
relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11
juni 2002).*

*De bewering als zou verzoeker een geloofwaardige poging hebben ondernomen vóór 18 maart 2008 is
louter hypothetisch en vaag en vindt geen steun in concrete bewijzen.*

*Gezien de zagezegde regularisatieaanvraag dat door verzoeker werd ingediend vóór 18 maart 2008 zou
zijn ingediend niet in het administratief dossier bevindt, verzoeker geen enkele document bijbrengt dat
zijn bewering zou staven en gezien verzoeker nalaat een precieze datum te vermelden, is de motivering
van de bestreden beslissing gebaseerd op een correcte feitenbevinding. Verzoeker slaagt er niet in om
aan te tonen dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel niet in acht heeft genomen.
Aangezien er rekening gehouden werd met alle elementen uit het administratieve dossier, kan verwe-
rende partij geen onzorgvuldig gedrag verweten worden. Evenmin wordt er een schending aangetoond
van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.*

Het enige middel is ongegrond."

3.3. Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verwerven van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

In casu werd de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond verklaard omwille van het feit dat de verzoeker vóór 18 maart 2008 geen periode van wettig verblijf verkregen heeft en ook geen geloofwaardige poging hiertoe ondernomen heeft.

De Raad wijst erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in het kader van de beoordeling van een aanvraag die overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd ingediend een zeer ruime appreciatiebevoegdheid heeft (RvS 31 januari 2001, nr. 92 888).

In de bestreden beslissing wijst de verwerende partij op de vernietiging door de Raad van State van de instructies van 19 juli 2009 maar wijst zij ook op het feit dat de staatssecretaris zich geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie, zoals beschreven in de instruc-

ties, te blijven toepassen. Voorts merkt de Raad op dat hij zich bij de beoordeling van de gegrondheid van het beroep niet vermag in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. In casu heeft de verwerende partij, gebruik makend van haar ruime discretionaire bevoegdheid, de aangehaalde 'humanitaire' argumenten beoordeeld, rekening houdende met het door verzoeker aangehaalde criterium 2A zoals bepaald in de instructies van 19 juli 2009 daar verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf zelf uitdrukkelijk de toepassing heeft gevraagd van dit criterium.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in zijn aanvraag stelt dat hij meer dan vijf jaren in België verblijft en voor 18 maart 2008 hetzij een wettig verblijf had in België hetzij een geloofwaardige poging heeft ondernomen om een wettig verblijf te verkrijgen. Ten bewijze hiervan voegt verzoeker toe: kopie identiteitsbewijs, attest inschrijving Open School, verklaring betreffende sollicitaties, attest tandarts F.D., lidmaatschap Sociale Culturele Vereniging Freedom en verklaringen van vrienden en familie. In het verzoekschrift haalt verzoeker aan dat hij voor 18 maart 2008 een regularisatie-aanvraag heeft ingediend. Hij beperkt zich tot een blote bewering zonder enig begin van bewijs en stelt dat deze aanvraag zich in het administratief dossier moet bevinden. De verwerende partij ontkent een dergelijke aanvraag te hebben ontvangen en evenmin bevindt dergelijke aanvraag zich in het administratief dossier. Bijgevolg toont verzoeker geenszins aan dat de bestreden beslissing op een niet correcte of onredelijke wijze werd genomen en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zou zijn geschonden.

Waar verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel legt dit beginsel de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoeker voert geen andere argumenten aan en toont niet aan dat de bestreden beslissing niet gesteund is op alle gegevens van het dossier of niet zorgvuldig werd voorbereid.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN